

Kl. 16.35

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Venstre vil føre en værdig seniorpolitik, og det mener vi ikke at den nuværende servicejobordning er et udtryk for. Altså vi er imod den umyndiggørelse, der sker, blot fordi man bliver lidt ældre. Vi synes kort fortalt, at den dér 48-års-aldersgrænse er meget hård. Altså efter 48 år er man jo næsten klar til at blive kasseret i det her samfund, og det synes vi er en hård grænse. Venstre vil skabe et samfund, hvor alle uden skelen til hverken alder eller køn eller etnisk oprindelse bliver inddraget i samfundet og pålagt et ansvar for at få det hele til at hænge sammen. Derfor vil vi godt gøre op med ordninger, som stempler og fastlåser visse grupper på arbejdsmarkedet.

Forsøget med servicejobordningen havde til formål at aktivere en gruppe af arbejdstagere og fremme deres muligheder for beskæftigelse. Der skulle gives et tilskud på 100.000 kr. pr. helårsstilling til de arbejdstagere, som var fyldt 48 år, som havde været i aktivperioden i mindst 6 måneder, eller som var omfattet af retten til forlængede dagpenge eller var på overgangsydelse.

Men det her er jo ikke aktivering. Denne ordning er nærmere passivering, og ordningen stempler langtidsledige personer på 48 år som svage mennesker, en gruppe, der nærmest skal kategoriseres under de ældre på arbejdsmarkedet, og giver et indtryk af, at den gruppe kun kan bruges på arbejdsmarkedet, hvis de får et betragteligt tilskud. Og det er jo ikke rigtigt.

Der skal selvfølgelig skabes plads til modne arbejdstagere, men det skal ske ved hjælp af en mere målrettet aktivering og mere kvalitet i aktiveringstilbuddene og ikke ved hjælp af et passivt tilskud.

Den bedste aktivering, man kan foretage, er nu engang i varige stillinger på det ordinære arbejdsmarked uden tilskud. Det er ikke særlig motiverende eller opløftende at blive ansat på baggrund af en kvalifikation som ledig, at det skal være en kvalifikation i sig selv, og med et tilskud i ryggen. Borgere, der bliver ansat på disse vilkår, er jo klar over deres ansættelsesgrund og ved jo godt, at de udelukkende er ansat eller i høj grad er ansat på baggrund af et tilskud og ikke på baggrund af deres egne evner og kvalifikationer.

Derudover vil sådan en ordning også give splittelse på arbejdsplads. Det er udtryk for en enorm forskelsbehandling.

Situationen på arbejdsmarkedet i fremtiden vil også betyde, at behovet for servicejob slet ikke vil være så udtalt, da vi jo kan få problemer nok med at besætte de ledige stillinger inden for det offentlige. 18.000 medarbejdere forlader den offentlige sektor hvert eneste år som følge af alder, og så kommer der en yderligere afgang som følge af jobskifte, barsel, sygdom m.v. I de kommende år får vi brug for mange flere hænder, så vi har masser af job til dem, der var omfattet denne ordning.

Så vi må sige, at når vi gør status over ordningen i dag, hvor der var forventninger om, at man kunne ansætte op mod 10.000 i servicejob, er det sådan, at vi har nået at besætte ca. 2.700 i disse job, og så må man sige, at så er det her en ordning, der ikke er værd at køre ud over forsøgsperioden.

Derfor støtter vi, at man standser tilgangen til servicejob fra 1. marts 2002 mod som forudsat ved udgangen af 2002. Så vi støtter det her forslag.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg må indrømme, at jeg bliver en smule forvirret. Altså jeg er ikke helt sikker på, i hvert fald i forhold til Venstres ordfører, at det er samme lovforslag, vi taler om her.

Mig bekendt står der i bemærkningerne til lovforslaget, at der ikke er tale om beskæftigelsesjob, der er tale om varige stillinger. Der er tale om ordinære løn- og ansættelsesforhold. Der er tale om, at man indgår i arbejdsstyrken på fuld regulær vis. Det er netop det, der er pointen. Det er det, der er hele forskellen fra den traditionelle aktiveringspolitik, som har været gældende, og som vi ved ikke virker. Altså vi har lige haft et lovforslag, som viser, at folk glider ud, når de ikke får en aktivering, der er kvalitet i.

Her drejer det sig om folk, som det ordinære aktiveringssystem ikke har kunnet hjælpe, de er faktisk langtidsledige. Så siger man: Hvad kan vi gøre? Vi kan styrke den borgernære service vi kan give flere hænder til ældreomsorgen; vi giver kommunerne et forhøjet bloktilskud, et aktivitetsbestemt bloktilskud, hvis de gør noget ekstra for borgernes service.

Så jeg forstår slet ikke, hvad det er for et forslag, hr. Flemming Oppfeldt har argumenteret for eller imod heroppe.